

პანიუმი — რიცხვი რვა

მესამე ხაზის მიმოხილვა

Jeff Pippenger

2025-03-17

სელევკოს III კერაუნოსი ხანმოკლე დროით მეფობდა ძვ. წ. 226-დან 223 წლამდე, ვიდრე მოკლავდნენ ან იდუმალ გარემოებებში დაიღუპებოდა. სელევკოს III ანტიოქოს III-ის უშუალო წინამორბედი იყო. ეს ორი ძმა მეათე მუხლის „ძეებს“ წარმოადგენენ, ხოლო 1989 წელს ისინი რეიგანსა და ბუშს განასახიერებენ.

მაგრამ მისი ძენი აღიძვრებიან და შეკრებენ მრავალრიცხოვან დიდ ძალებს; და ერთი უეჭველად მოვა, გადმოიღვრება და გადაივლის; შემდეგ იგი დაბრუნდება და კვლავ აღიძვრება, თვით მის სიმაგრემდეც კი. დანიელი 11:10.

მეათე მუხლი მესამე ხაზია და იგი 1989 წელს „აღსასრულის ჟამს“ წარმოადგენს. იგი ერთმანეთთან აკავშირებს მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლსა და ესაიას მერვე თავის მერვე მუხლს. ამ სამი მუხლის კავშირი მიუთითებს, რომ მეთერთმეტე მუხლი წარმოადგენს მიმდინარე უკრაინულ ომს, სადაც პუტინი და ზელენსკი არიან ის დაპირისპირებული მხარეები, რომლებიც მეთერთმეტე მუხლში წარმოდგენილ რაფიას ბრძოლაში არიან გამოხატულნი. მეთორმეტე მუხლი განსაზღვრავს უკრაინული ომის შემდგომ ვითარებას და პუტინის ხვედრს. მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლამდე პანიუმის ბრძოლაა.

მეათე მუხლის თემა არის „აღსასრულის ჟამი“, და იმ პრინციპებთან თანხმობით, რომლებიც დაკავშირებულია ჭეშმარიტების ბეჭდის ახსნასთან „აღსასრულის ჟამს“, ეს მუხლი, თუმცა მხოლოდ ერთი მუხლია, მრავალ წინასწარმეტყველურ ხაზს მოიცავს. მეათე მუხლი განსაზღვრავს ორმოცე მუხლში მოცემული დაფარული ისტორიის დასაწყისს, რომელიც აღნიშნავს მესამე ანგელოზის მოძრაობის დასაწყისსა და ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას.

ეს მუხლი ერთმანეთთან აკავშირებს ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავში მოხსენიებულ შვიდ ჟამს, როგორც ეს განსაზღვრულია იმ ხილვაში, რომელიც იწყება ესაიას მეშვიდე თავში. ეს კავშირი აღნიშნავს ღვთიურისა და ადამიანურის შეერთებას, რაც არის ღვთისმოსაობის საიდუმლოს დასრულება მეშვიდე საყვირის ხმის ჟღერებისას, რომელიც ისლამის მესამე ვაია.

მუხლი აღნიშნავს 1989 წელს, როგორც აღსასრულის ჟამს, და ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის შვიდ ჟამთან კავშირის მეშვეობით მოიცავს უილიამ მილერის ფუნდამენტურ ჭეშმარიტებასა და 1863 წლის აჯანყებას. ეს მუხლი იწყებს ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიას. ამიტომ იგი წარმოადგენს ცოდნის მომატების არსებით ელემენტს, რომელიც 1989 წელს, აღსასრულის ჟამს, მოდის, და იწყებს იმ გარეგანი მოვლენების წინასწარმეტყველურ ილუსტრირებას, რომლებიც შეადგენენ ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიას, ხოლო შვიდ ჟამთან თავისი კავშირის მეშვეობით ასევე

განსაზღვრავს შიდა მოვლენებს 1989 წლიდან საკვირაო კანონის დადგომამდე არსებულ ისტორიაში.

რიცხვი ათი გამოცდის სიმბოლოა, ხოლო ამ მუხლების კავშირი ესაიას მეშვიდე თავის ხილვასთან ჭეშმარიტების შემეცნებაზე ამახვილებს ყურადღებას.

ვინაიდან სირიის თავი არის დამასკო, და დამასკოს თავი — რეცინი; და სამოცდახუთი წლის განმავლობაში ეფრემი დაიმსხვრევა, ისე რომ აღარ იქნება ერი. და ეფრემის თავი არის სამარია, და სამარიის თავი — რემალიას ძე. თუ არ ირწმუნებთ, ნამდვილად ვერ დამტკიცდებით. ესაია 7:8, 9.

თქვენ ვერ განმტკიცდებით, თუ არ ირწმუნებთ, რომ „თავი“ წარმოადგენს დედაქალაქს (სამარია და დამასკო) და მეფეს (რეცინი და რემალიას ძე ფეკაჰი). თუ თქვენ არ გესმით ეს სამი ურთიერთშემცვლელი სიმბოლო, ესაიას მერვე თავის, მერვე მუხლის კონტექსტში (რომელიც იმავე ხილვას წარმოადგენს, რასაც მეშვიდე თავი), მაშინ ვერ შეძლებთ პუტინისა და რუსეთის ამოცნობას სამხრეთის მეფედ მეთერთმეტედან მეთხუთმეტე მუხლამდე.

ამიტომ, აჰა, უფალი მოავლენს მათზე მდინარის წყლებს, ძლიერსა და მრავალს, კერძოდ ასურეთის მეფესა და მთელ მის დიდებას; და იგი აღზევდება ყველა თავის არხზე და გადავა ყველა თავის ნაპირზე; და გადაივლის იუდაში; გადმოიღვრება და გადავა, კისრამდეც კი მიაღწევს; და მისი ფრთების გაშლა აავსებს შენი ქვეყნის სიგანეს, ჰოი, იმანუელ. ესაია 8:7, 8.

მეათე მუხლის თემა არის სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესი, რომელიც იწყება აღსასრულის ჟამს და მიჰყავს გამოსაცდელი ვადის დახურვამდე კვირადღის კანონის დროს.

და მან თქვა: წადი, დანიელ, რადგან ეს სიტყვები დახშულია და დაბეჭდილია აღსასრულის ჟამამდე. მრავალნი განიწმიდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცდებიან; ხოლო უკეთურნი უკეთურად მოიქცევიან; და არცერთი უკეთური ვერ გაიგებს, ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. დანიელი 12:9, 10.

„დასასრულის ჟამს“ დანიელის წიგნი „იხსენება“ და იწყება გამოცდის სამსაფეხურიანი პროცესი, რომელიც წარმოდგენილია სიტყვებით: „განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცდებიან“. „ბრძენნი“ გაიგებენ, ხოლო „უკეთურნი“ ვერ გაიგებენ. მათი გაუგებრობა, ისევე როგორც ზეთის უქონლობა ათი ქალწულის იგავში, მათი დაღუპვის მიზეზი ხდება.

ჩემი ხალხი იღუპება ცოდნის უქონლობის გამო; რადგან შენ უარყავი ცოდნა, მეც უარყოფ შენ, რათა აღარ იყო ჩემი მღვდელი; რადგან დაივიწყე შენი ღმერთის რჯული, მეც დავივიწყებ შენს შვილებს. ოსია 4:6.

სიტყვები „ჩემი ხალხი“ ნიშნავს აღთქმის ხალხს, და ეს აღთქმის ხალხი უნდა იქნეს უარყოფილი და განადგურებული „ცოდნის უკმარისობის“ გამო. შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონი არის ის სასიგნალო ნიშანი, სადაც საქმეები ან დავიწყებას ეცემა, ან იხსენება. „გახსოვდეს შაბათის დღე“ იმ მომენტში აწმყო ჭეშმარიტებაა.

სწორედ იქ იხსენება ტვიროსის მეძავი. სწორედ იქ ახსენდება ღმერთს ბაბილონის ცოდვები გამოცხადებაში.

და გავიგონე სხვა ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: გამოდით მისგან, ჩემო ერო, რათა არ ეზიაროთ მის ცოდვებს და არ მიიღოთ მისი წყლულებისაგან. რადგან მისმა ცოდვებმა ზეცას მიაღწია და ღმერთმა გაიხსენა მისი უსჯულობანი. მიუზღეთ მას ისე, როგორც მან მოგიზღოთ თქვენ, და ორმაგად მიუზღეთ მისი საქმეებისამებრ; იმ სასმისში, რომლითაც მან აავსო, ორმაგად აუვსეთ მას. გამოცხადება 18:4-6.

სწორედ იქ მოიკვეთებიან შვილები, ანუ ლაოდიკეელი ადვენტიზმის წინასწარმეტყველური უკანასკნელი თაობა. სწორედ იქ ცხადყოფენ ისინი, ვისაც დანიელი „უკეთურებს“ უწოდებს, რომ ღვთის რჯული „დაივიწყეს“, ხოლო ღვთის რჯულის ის ნაწილი, რომელიც მათ დაივიწყეს, არის ღვთის წინასწარმეტყველური წესები ანუ კანონები. კონტექსტი აშკარად მიუთითებს, რომ მათ აკლიათ ის „ცოდნა“, რომელიც იმატებს, როცა დანიელის წიგნი იხსნება. დანიელი ერთმანეთის საპირისპიროდ აყენებს „ბრძენთ“ და „უკეთურთ“, ხოლო იესო — „ბრძენ ქალწულებს“ და „უგუნურ ქალწულებს“. ამოსი იმავე კლასს „მშვენიერ ქალწულებად“ განსაზღვრავს, როგორც მათ, ვისაც არ ძალუძს აღმოსავლეთით, ჩრდილოეთით და ზღვებით წარმოდგენილი წინასწარმეტყველური უწყების პოვნა.

აჰა, მოდის დღეები, ამბობს უფალი ღმერთი, როცა შიმშილს მოვავლენ ქვეყანაზე — არა პურის შიმშილს და არა წყლის წყურვილს, არამედ უფლის სიტყვათა მოსმენისას. და ივლიან ზღვიდან ზღვამდე და ჩრდილოეთიდან აღმოსავლეთამდე ირბენენ აქეთ-იქით, რათა ეძიონ უფლის სიტყვა, და ვერ იპოვიან მას. იმ დღეს მშვენიერი ქალწულნი და ჭაბუკნი წყურვილით დაეცემიან. ისინი, რომელნიც სამარიის ცოდვას ეფიცებიან და ამბობენ: ცოცხალია შენი ღმერთი, დანო! და: ცოცხალია ბეერშებას გზა! — თვით ისინიც დაეცემიან და ველარასოდეს აღდგებიან. ამოსი 8:11-14.

ცნობა, რომელსაც ისინი ვერ პოულობენ, წარმოდგენილია იმით, თუ სად ეძებენ, როდესაც „დადიან ზღვიდან ზღვამდე და ჩრდილოეთიდან აღმოსავლეთამდე.“ ამოსი ამბობს, რომ ეს „მშვენიერი ქალწულები“ არიან „შიმშილში“ „უფლის სიტყვის“ მოსმენისა, და რომ „იმ დღეს ირბენენ აქეთ-იქით უფლის სიტყვის სამეზობლოდ და ვერ იპოვიან მას.“ ცნობა, რომელიც დანიელის წიგნიდან გაიხსნა აღსასრულის ჟამს 1989 წელს, ორმოცე მუხლის, აგრეთვე მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლის აღსრულებაში, შეჯამებულია მეთერთმეტე თავის ბოლო ორ მუხლში.

მაგრამ აღმოსავლეთიდან და ჩრდილოეთიდან მოსული ამბები შეაშფოთებს მას; ამიტომ გამოვა დიდი მძვინვარებით, რათა მოსპოს და სრულიად აღგავოს მრავალი. და თავის სამეფო კარებს ზღვებს შორის, დიდებულ წმიდა მთაზე დადგამს; მაგრამ მივა თავის დასასრულამდე და არავინ დაეხმარება მას. დანიელი 11:44, 45.

უგუნური, კოპწია და ბოროტი ქალწულები, რომელთაც ზეთი აკლიათ, აღმოსავლეთის, ჩრდილოეთისა და ზღვების შესახებ უწყებანი, რომლებმაც უარყვეს

ცოდნა და ღვთის აღთქმა და რჯული, ღმერთს კვირა დღის კანონის დროს ახსენდება. მეათე-მეთხუთმეტე მუხლებში სამი ბრძოლაა წარმოდგენილი. ამ სამ ბრძოლას მე სამ ისტორიად ვყოფ, მაგრამ ისინი ერთად განხილვისას ერთ ხაზსაც წარმოადგენენ, რადგან მეათე მუხლი „აღსასრულის ჟამს“ ხსნის და, ამრიგად, სამსაფეხურიან გამოცდის პროცესს იწყებს.

ათი მუხლი უკავშირდება ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის შვიდ ჟამს და, შესაბამისად, ადვენტიზმის საფუძვლებსა და უილიამ მილერის საქმიანობას. სამ საფეხურს შორის მეორე საფეხური არის ხილული გამოცდა, რომელიც დაიწყო მაშინ, როდესაც მეთერთმეტე მუხლის ნათელი და უკრაინის ომი გაიხსნა. მეორე გამოცდა ხილულია და წარმოადგენს გამოცდას, რომელიც შეეხება ჩვენს უნარს, ამოვიცნოთ მიმდინარე მოვლენები ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვის შუქში. მესამე გამოცდა არის მეთხუთმეტე მუხლის პანიუმის ბრძოლა, სადაც სიმონ ბარიონას სახელი შეეცვალა და ეწოდა პეტრე, და ამგვარად აღინიშნა ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა უშუალოდ მაღლის ჟამის დახურვამდე, მეთექვსმეტე მუხლის საკვირაო კანონის დროს.

როდესაც განვიხილავთ ანტიოქოს მაგნუსის გამოჩენას იმ სამი ბრძოლის თითოეულში, რომლებიც წარმოდგენილია მეათე, მეთერთმეტე და მეთხუთმეტე მუხლებით, ჩვენ ასევე ვხედავთ მეცხრეიდან მეთექვსმეტე მუხლამდე მოცემულ ისტორიას — ბიბლიური წინასწარმეტყველების ცრუ წინასწარმეტყველის აღზევებასა და დაცემას.

პირველი ოთხი მუხლი განსაზღვრავს გველეშაპის ძალაუფლების აღზევებასა და დაცემას. მეცხრე და მეათე მუხლები შესაბამისად განსაზღვრავს 1798 და 1989 წლებს და ამით მეცხრედან მეთექვსმეტე მუხლების ჩათვლით განსაზღვრავს ცრუ წინასწარმეტყველის აღზევებასა და დაცემას. ორმოციდან ორმოცდამეხუთე მუხლები მხედის აღზევებასა და დაცემას ასახავს. მეცხრე და მეათე მუხლები ასევე შეესაბამება ორმოცე მუხლში მოხსენიებულ „აღსასრულის ჟამთა“ ორ მონაკვეთს — 1798 და 1989 წლებში.

და უაიტი მკაფიოდ გვაუწყებს, რომ „აღსასრულის დროის“ არასწორი გაგება დაბნეულობას იწვევს იმასთან დაკავშირებით, თუ სად უნდა მივუსადაგოთ წინასწარმეტყველები.

„დღესაც, 1897 წელს, მრავალი იმავეს აკეთებს, რადგან მათ არ ჰქონიათ გამოცდილება იმ გამოსაცდელ უწყებაში, რომელიც მოიცავს პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზის უწყებებს. არიან ისეთნი, რომლებიც წერილებს იკვლევენ იმის მტკიცებულების მოსამებნად, რომ ეს უწყებები ჯერ კიდევ მომავალშია. ისინი ერთად კრებენ უწყებათა ჭეშმარიტების დამადასტურებელ საბუთებს, მაგრამ ვერ ანიჭებენ მათ სათანადო ადგილს წინასწარმეტყველურ ისტორიაში. ამიტომ ასეთებს ემუქრებათ საფრთხე, რომ ხალხი შეცდომაში შეიყვანონ უწყებათა განლაგებასთან დაკავშირებით. ისინი ვერ ხედავენ და ვერ იგებენ აღსასრულის ჟამს, ან როდის უნდა განთავსდეს ეს უწყებები. ღვთის დღე მოდის შეუმჩნეველი ნაბიჯით, მაგრამ ვითომ ბრძენი და დიდი კაცები ტიტინებენ „უმაღლესი განათლების“ შესახებ, რომელიც, მათი აზრით, სასრულ ადამიანთაგან იღებს

სათავეს. მათ არ იციან ქრისტეს მოსვლის ნიშნები და არც ქვეყნის აღსასრულისა.“
Sermons and Talks, ტომი 1, 290.

მეათე მუხლის თემა არის „აღსასრულის ჟამი“, ხოლო მეთერთმეტე თავში აღნიშნულია რამდენიმე „აღსასრულის ჟამი“. თუ მეთერთმეტე თავში „ვერ ხედავ და ვერ გესმის“ „აღსასრულის ჟამები“, ვერ გეცოდინება, როდის უნდა „მოათავსო უწყებები“. იგი ამბობს: „არიან ისეთებიც, რომლებიც იკვლევენ წმინდა წერილებს“, და, როგორც ყველა წინასწარმეტყველთან არის, მისი სიტყვები მიმართულია უკანასკნელი დღეებისკენ; ამიტომ უკანასკნელ დღეებში ისინი, ვისაც იგი აღნიშნავს, არიან ის კლასი, რომელსაც არ ესმის აღსასრულის ჟამი; მაშასადამე, ისინი არიან ასევე ამოსის „მშვენიერი ქალწულები“, რომლებიც ეცემიან და აღარასოდეს აღდგებიან.

მეთერთმეტე თავის პირველ მუხლში დარიოსი და კიროსი ერთად დგანან, რათა აღნიშნონ აღსასრულის ჟამი 1989 წელს. როცა პტოლემეოსი წავიდა ბაბილონში და ჩრდილოეთის მეფე ტყვედ წაიყვანა ეგვიპტეში ძვ. წ. 246 წელს, რითაც, თავის მხრივ, წინასახედ წარმოადგინა 1798 წელი, როგორც ეს წარმოდგენილია მეშვიდედან მეცხრე მუხლებამდე, ეს იყო „აღსასრულის ჟამი“. მეათე მუხლი არის „აღსასრულის ჟამი“ 1989 წელს.

1798 წელი არის ისრაელის ჩრდილოეთ სამეფოს წინააღმდეგ გაფანტვის ორათას ხუთას ოცწლიანი პერიოდის დასასრული, რომელიც დაიწყო ძვ. წ. 723 წელს. ათას ორას სამოცი წლის შემდეგ, 538 წელს, პაპობამ იმეფა ათას ორას სამოცი წლის განმავლობაში, ვიდრე 1798 წლამდე. 1798 წელი არის „აღსასრულის ჟამი“, რადგან იგი არის შვიდი ჟამის დასასრული, აგრეთვე ათას ორას სამოცი წლისა, ისევე როგორც დანიელის მეთორმეტე თავში მოხსენიებული ათას ორას ოთხმოცი წლისა. 1798 წელი არის „აღსასრულის ჟამი“ და, მაშასადამე, 538 წელიც ასევე „აღსასრულის ჟამია“. 538 წელი არის იმ ათას ორას სამოცი წლის დასასრული, რომლის განმავლობაში წარმართობამ თელავდა ღვთის საწმიდარსა და მის მხედრობას, რაც წინ უძღოდა პაპობის მიერ იმავე საქმის იმავე ხანგრძლივობით აღსრულებას.

538 წარმოადგენს პაპობის ძალაუფლებით აღჭურვას და ამით კვლავაც წარმოადგენს პაპობის ძალაუფლებით აღჭურვას საკვირაო კანონის დროს. საკვირაო კანონი მიუთითებს „დასასრულის ჟამზე“. ამიტომ, მეთექვსმეტე მუხლი, ისევე როგორც პირველი მუხლი, მეშვიდედან მეცხრე მუხლების ჩათვლით და მეათე მუხლიც, ყველანი აღნიშნავენ „დასასრულის ჟამს“. ეს ჭეშმარიტება უნდა გაიგონ მათ, ვინც იცის, სად უნდა განათავსოს ეს უწყებები. პომპეუსმა აღასრულა მეთექვსმეტე მუხლი, როცა იერუსალიმი აიღო. მას მოჰყვნენ იულიუს კეისარი, ავგუსტუს კეისარი და ტიბერიუს კეისარი. იესოს შობა იყო „დასასრულის ჟამი“ და იგი მოხდა ავგუსტუს კეისრის დროს.

და მის ადგილზე აღდგება ხარკის ამკრეფი სამეფოს დიდებაში; მაგრამ რამდენიმე დღეში იგი მოისპობა, არა რისხვით და არა ბრძოლით. დანიელი 11:20.

მეოცე მუხლი ემატება მეთერთმეტე თავში მოცემულ „აღსასრულის ჟამთა“ ჩამონათვალს, ისევე როგორც ტიბერიუს კეისარიც, რომელიც ქრისტეს ჯვარცმის დროს მეფობდა.

და მის ადგილზე აღდგება ერთი მდაბიო კაცი, რომელსაც სამეფოს პატივს არ მიანიჭებენ; მაგრამ იგი მშვიდობიანად მოვა და სამეფოს მზაკვრობით დაეუფლება. და წარღვნის ძალებით გადაირეცხებიან მის წინაშე და შეიმუსრებიან; აგრეთვე აღთქმის მთავარი. დანიელი 11:21, 22.

ჯვარი დგას იმ წინასწარმეტყველური კვირის ცენტრში, რომლის დამტკიცებაც ქრისტე მრავალთან მოვიდა.

და იგი მრავალთათვის დაამტკიცებს აღთქმას ერთი კვირით; ხოლო კვირის შუაგულში შეწყვეტს მსხვერპლსა და შესაწირავს, და სისამაგლეთა გავრცელების გამო გააპარტახებს მას, და ეს გაგრძელდება აღსასრულამდე; და რაც განჩინებულია, გადმოიღვრება გაპარტახებულზე. დანიელი 9:27.

კვირის შუაგულში ჩვენ გვაქვს დასაწყისი და დასასრული: პირველი ათას ორას სამოცი დღე დასრულდა სწორედ იქ, სადაც შემდეგი ათას ორას სამოცი დღე დაიწყო. ეს კვირა თანხვდება ჩრდილოეთის სამეფოს წინააღმდეგ გაფანტვის შვიდ ჟამს, რომელიც წარმოადგენდა როგორც წარმართობას, ისე პაპიზმს, რომლებიც ფეხქვეშ თელავდნენ საწმიდარსა და მხედრობას.

მაშინ გავიგონე, რომ ერთი წმინდანი ლაპარაკობდა, და სხვა წმინდანმა უთხრა იმ კონკრეტულ წმინდანს, რომელიც ლაპარაკობდა: „როდემდე იქნება ხილვა ყოველდღიური მსხვერპლისა და გამაპარტახებელი ურჯულოების შესახებ, რათა საწმიდარიცა და მხედრობაც ფეხქვეშ გაითელოს?“ დანიელი 8:13.

538 არის „აღსასრულის ჟამი“ და ის შეესაბამება ჯვარს, რომელიც ასევე წინასწარმეტყველური პერიოდის დასასრულია. 538 და ჯვარი წარმოადგენენ ორ მოწმეს, რომლებიც ადასტურებენ, რომ წინასწარმეტყველების როგორც დასაწყისი, ისე დასასრული წინასწარმეტყველურად აღინიშნება როგორც „აღსასრულის ჟამი“.

ოცდამეერთე და ოცდამეორე მუხლები, მეოცე მუხლი, მეთექვსმეტე მუხლი, მეათე მუხლი, მეშვიდედან მეცხრის ჩათვლით მუხლები და პირველი მუხლი — ყოველივე ეს აღნიშნავს „აღსასრულის ჟამს“. ოცდამესამე მუხლი განსაზღვრავს იმ კავშირს, რომელიც მაკაბელმა იუდეველებმა წარმართულ რომთან დაამყარეს ძვ. წ. 161-დან 158 წლამდე. ჰასმონელთა დინასტიის ისტორია, მათი პირველი ბრძოლიდან ვიდრე მათ დასასრულამდე — იერუსალიმის განადგურებამდე 70 წელს ახ. წ. — წარმოადგენს შეერთებულ შტატებში განდგომილ პროტესტანტიზმს, რომელიც იწყება 1844 წელს, დროის წინასწარმეტყველების დასასრულს, და ამდენად „აღსასრულის ჟამს“, და სრულდება საკვირაო კანონით, როგორც ეს წარმოდგენილია 70 წლით ახ. წ.

ოცდამესამე მუხლი მიუთითებს „აღსასრულის ჟამზე“ ძვ. წ. 167 წელს მოდენის ბრძოლაში და აგრეთვე ახ. წ. 70 წელს, რომლებიც შესაბამისად ტიპოლოგიურად წარმოაჩენენ 1844 წელს და კვირადღის კანონს. ოცდამესამე მუხლი, ოცდამეერთე და ოცდამეორე მუხლები, მეოცე მუხლი, მეთექვსმეტე მუხლი, მეათე მუხლი, მეშვიდედან მეცხრე მუხლების ჩათვლით და პირველი მუხლი—all აღნიშნავენ „აღსასრულის ჟამს“.

ოცდამეოთხე მუხლი განსაზღვრავს წარმართული რომის სამასსამოცწლიან უზენაესობას, რითაც ძვ. წ. 31 წელს დასაწყისსაც და 330 წელს დასასრულსაც აღნიშნავს, როგორც „აღსასრულის ჟამს“. ოცდამეშვიდე და ოცდამეცხრე მუხლები ამ პერიოდის დასაწყისსაც და დასასრულსაც განსაზღვრავენ; ამიტომ ოცდამეოთხე მუხლი, ოცდამეშვიდე მუხლი, ოცდამეცხრე მუხლი, ოცდამესამე მუხლი, ოცდამეერთე და ოცდამეორე მუხლები, მეოცე მუხლი, მეთექვსმეტე მუხლი, მეათე მუხლი, მეშვიდედან მეცხრე მუხლების ჩათვლით და პირველი მუხლი ყველა აღნიშნავს „აღსასრულის ჟამს“.

ოცდამეთერთმეტე მუხლი მიუთითებს 538 წელზე, როდესაც დაიდგა გამაპარტახებელი სისაძაგლე, ხოლო ოცდამეთექვსმეტე და მეორმოცე მუხლები 1798 წელს განსაზღვრავს როგორც „აღსასრულის ჟამს“. 538 წელი ოცდამეთერთმეტე მუხლში და 1798 წელი ოცდამეთექვსმეტე და მეორმოცე მუხლებში, აგრეთვე ოცდამეშვიდე და ოცდამეცხრე მუხლები, ოცდამეოთხე მუხლი, ოცდამესამე მუხლი, ოცდამეერთე და ოცდამეორე მუხლები, მეოცე მუხლი, მეთექვსმეტე მუხლი, მეათე მუხლი, მეშვიდედან მეცხრე მუხლების ჩათვლით და პირველი მუხლი — ყოველივე ეს აღნიშნავს „აღსასრულის ჟამს“.

„აღსასრულის ჟამი“ ორმეტჯერ კი არა, ცამეტჯერ არის აღნიშნული ორმოცდაერთე მუხლამდე, რომელიც არის კვირადღის კანონი, და კიდევ ერთი „აღსასრულის ჟამია“, ისევე როგორც ორმოცდამეხუთე მუხლი, როდესაც პაპი თავის აღსასრულამდე მივა და არავინ ეყოლება შემწედ. მეთერთმეტე თავში „აღსასრულის ჟამი“ თხუთმეტჯერ არის განთავსებული. მეათე მუხლის თემა არის „აღსასრულის ჟამი“. იგი წარმოადგენს იმ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც გახსნილია ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს.

ჩვენ გავაგრძელებთ მომდევნო სტატიაში.